

בבא בתרא קכ

במדבר פרק כז

(א) ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלפה ותרצה:

במדבר פרק לו

(ו) זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים:
(ז) ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל:
(ח) וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו:
(ט) ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
(י) כֹּאשֶׁר צִוְּהָה ה' אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ בְּנוֹת צֶלְפָּחָד:
(יא) ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלפה נעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

שמות פרק ב

(א) וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי:
(ב) ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:

במדבר פרק כו פסוק נט

וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עֲמֶרֶם יוֹכָבֵד בַּת לְוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלוֹוִי בְּמִצְרַיִם וַתֵּלֶד לְעֲמֶרֶם אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְאֵת מֶרְיָם אַחֲתָם:

יוכבד נולדה בין החומות בכניסה למצרים
אם היתה עדיין בחיים בשעת יציאת מצרים – בת 210
משה בשעת יציאת מצרים – בן 80 (כי בשעת מיתתו 120, היו במדבר 40 שנה)

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יב עמוד א

ויזק איש מכית צוי - להיכן הלך? אמר רב יהודה בר זבינא: שהלך בעצת בתו. תנא: עמרם גדול הדור היה, כיון שגזר פרעה הרשע **כל הבן היצוה היאורה תסאיכוהו**, אמר: לשוא אנו עמלין! עמד וגירש את אשתו, עמדו כולן וגירשו את נשותיהן. אמרה לו בתו: אבא, קשה גזירתך יותר משל פרעה, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ואתה גזרת על הזכרים ועל הנקיבות! פרעה לא גזר אלא בעוה"ז, ואתה בעוה"ז ולעוה"ב! פרעה הרשע, ספק מתקיימת גזירתו ספק אינה מתקיימת, אתה צדיק בודאי שגזירתך מתקיימת, שנאמר: (איוב כב) **ותצור אומר ויקם צק**; עמד והחזיר את אשתו, עמדו כולן והחזירו את נשותיהן. **ויקה** - ויחזור מיבעי ליה! א"ר יהודה בר זבינא: שעשה לו מעשה ליקוחין, הושיבה באפריון ואהרן ומרים מרקדין לפניו, ומלאכי השרת אמרו: **אם הכניס שמהו את כת צוי** - אפשר, בת מאה ושלושים שנה היא וקרי לה בת? דא"ר חמא בר' חנינא: זו יוכבד, שהורתה בדרך ולידתה בין החומות, שנאמר: **אשר יצפה אותה צוי במצרים**, לידתה במצרים ואין הורתה במצרים! א"ר יהודה: שנולדו בה סימני נערות

ויקרא פרק כב פסוק ג

אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זָרְעֲכֶם אֶל הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַה' וְטָמְאָתוּ עֲלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי ה':

ויקרא פרק יז

(ב) דִּבֶּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוְּהָה ה' לֵאמֹר:
(ג) אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
(ד) וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הִבִּיאוּ לְהִקְרִיב קֶרֶבן לַה' לִפְנֵי מִשְׁכַּן ה' דָּם יִחֹשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שָׁפַךְ וְנִכְרְתָה הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ:

במדבר פרק ל

(ב) וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה':
(ג) איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו ועשה:
(ד) ואשה כי תדר נדר לה' ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: